

HET ONDERWERP VAN DE “TIENDEN”

Een studie door David Rudge

www.trustingthelord.com

Alle teksten komen uit de Statenvertaling van 1946

Aan het einde van deze studie geloof ik dat ik een sterke zaak heb tegen het “vertienden” zoals dat in de meeste moderne gemeenten wordt toegepast. Ik vraag om geduld en een open hart als we de Schrift openen om nauwkeurig te bepalen wat het “vertienden” was en hoe het werd uitgevoerd.

In eerste instantie zullen we het Oude Testament onderzoeken, om te zien wat er wordt gezegd over de tienden, alvorens we het Nieuwe Testament gaan onderzoeken.

DE EERSTE “TIENDE”

Het eerste geschreven verslag in de Bijbel over “tienden” is in Genesis 14:20. Abram betaalde een “tiende” aan Melchizedek.

Het zal ons behulpzaam zijn als we dit gehele hoofdstuk als één geheel beschouwen om licht te werpen op de eerste tiende. Er was oorlog tussen verscheiden koningen en Abram zijn bloedverwant Lot werd gevangen genomen. Toen Abram dat hoorde ging hij met enige mannen uit om zijn neef en diens goederen terug te eisen. Onnodig te zeggen dat God met Abram was en daarom overwon hij. Hij verloor Lot, zijn goederen en zijn mensen. Toen ontmoette Abram Melchizedek die Abram met vriendelijke woorden zegende. Daarop zegende Abram hem met een tiende van de oorlogsbuit, zie:

“Hebr.7:4: Aanmerkt nu, hoe groot deze geweest zij, aan denwelken ook Abraham, de patriarch, tienden gegeven heeft uit den buit). De koning van Sódóm zeide tot Abram: “Gen.14:21:.....Geef mij de zielen; maar neem de have voor u”).

Hierop zeide Abram:

“Gen.14:22-24: 22 Doch Abram zeide tot den koning van Sodom: Ik heb mijn hand opgeheven tot den HEERE, den allerhoogsten God, Die hemel en aarde bezit; 23 Zo ik van een draad aan tot een schoenriem toe, ja, zo ik van alles, dat het uwe is, iets neme! opdat gij niet zegt: Ik heb Abram rijk gemaakt! 24 Het zij buiten mij; alleen wat de jongelingen verteerd hebben, en het deel dezer mannen, die met mij getogen zijn, Aner, Eskol en Mamre, laat die hun deel nemen!

Speciale aandacht voor het feit dat we ons moeten realiseren dat de “tiende” uit respect werd gegeven aan Melchizedek en niet vanwege een opdracht of een wet. Het was eveneens een gift van goederen, niet van geld alhoewel dat er misschien ook bij is geweest. De buit behoorde niet toe aan Abram, zijn eigen goederen waren veilig thuis; hetgeen was gered behoorde toe aan Lot ofschoon er ook extra buit geweest kan zijn dat was buitgemaakt op de mannen die Lot hadden weggevoerd.

Van Abram is er geen ander voorbeeld betreffende het betalen van “tienden”; wellicht was dit een éénmalige gebeurtenis.

DE TWEEDE “TIENDE”

De tweede keer betreffende het geven van tienden in de Bijbel wordt eveneens genoemd in Genesis, zie:

“Gen.28:22: En deze steen, dien ik tot een opgericht teken gezet heb, zal een huis Gods wezen, en van alles, wat Gij mij geven zult, zal ik U voorzeker de tienden geven!”

Laat ons dat hoofdstuk onderzoeken om te zien waarover het gaat. In dit hoofdstuk vinden we dat Izak Jacob naar Paddan-aram zend om zijn bloedverwant te bezoeken om een vrouw te verwerven. Jacob gehoorzaamde zijn vader en vertrekt, maar op zijn reis stopt hij ergens om te gaan slapen. Hier ziet hij niet alleen een visioen maar God sprak tot hem en zegt hem dingen die gaan komen. Toen Jacob wakker werd realiseerde hij zich dat hij op een speciale plaats is en bouwt een zuil en zalft die. Toen deed hij een eed aan God en beloofde om alles wat hij van God zou krijgen te verdienen.

Let er op dat God geen opdracht gaf voor het verdienen maar dat Jacob dat onder ede heeft beloofd. Let er eveneens op dat het verdienen voorwaardelijk was (dus...als.....dan....), namelijk dat God de eed van Jacob eerst vervulde, zie Gen.28:20-21:

“Gen.28:20-21: En Jakob beloofde een gelofte, zeggende: Wanneer God met mij geweest zal zijn, en mij behoed zal hebben op dezen weg, dien ik reize, en mij gegeven zal hebben brood om te eten, en klederen om aan te trekken; 21 En ik ten huize mijns vaders in vrede zal wedergekeerd zijn; zo zal de HEERE mij tot een God zijn!”

Er wordt verder geen melding gemaakt dat Jacob werkelijk de tienden betaalde maar aannemende dat hij dat wel heeft gedaan en inderdaad is terug gekeerd naar deze plaats (Zie Gen.35:1-15) en God zag naar hem om en zegende hem, daaruit mogen we de conclusie trekken dat hij inderdaad de beloofde tienden heeft betaald. Ofschoon ik veronderstel dat we hier niet leerstellig over kunnen zijn is het onverstandig om het “stilzwijgend” als bewijs aan te nemen als “vóór” of “tegen”.

“Gen.35:1-15:1 Daarna zeide God tot Jakob: Maak u op, trek op naar Beth-el, en woon aldaar; en maak daar een altaar dien God, Die u verscheen, toen gij vluchtet voor het aangezicht van uw broeder Ezau. 2 Toen zeide Jakob tot zijn huisgezin, en tot allen, die bij hem waren: Doet weg de vreemde goden, die in het midden van u zijn, en reinigt u, en verandert uw klederen; 3 En laat ons ons opmaken, en optrekken naar Beth-el; en ik zal daar een altaar maken dien God, Die mij antwoordt ten dage mijner benauwdheid, en met mij geweest is op den weg, die ik gewandeld heb. 4 Toen gaven zij Jakob al die vreemde goden, die in hun hand waren, en de oorsierselen, die aan hun oren waren, en Jakob verborg ze onder den eikeboom, die bij Sichem is. 5 En zij reisden heen; en Gods verschrikking was over de steden, die rondom hen waren, zodat zij de zonen van Jakob niet achterna jaagden. 6 Alzo kwam Jakob te Luz, hetwelk is in het land Kanaan (dat is Beth-el), hij en al het volk, dat bij hem was. 7 En hij bouwde aldaar een altaar, en noemde die plaats El Beth-el; want God was hem aldaar geopenbaard geweest, als hij voor zijns broeders aangezicht vlood. 8 En Debora, de voedster van Rebekka, stierf, en zij werd begraven onder aan Beth-el; onder dien eik,

welks naam hij noemde Allon-bachuth. 9 En God verscheen Jakob wederom, als hij van Paddan-aram gekomen was; en Hij zegende hem. 10 En God zeide tot hem: Uw naam is Jakob, uw naam zal voortaan niet Jakob genoemd worden, maar Israel zal uw naam zijn; en Hij noemde zijn naam Israel. 11 Voorts zeide God tot hem: Ik ben God de Almachtige! wees vruchtbaar, en vermenigvuldig! Een volk, ja, een hoop der volken zal uit u worden, en koningen zullen uit uw lenden voortkomen. 12 En dit land, dat Ik aan Abraham en Izak gegeven heb, dat zal Ik u geven; en aan uw zaad na u zal Ik dit land geven. 13 Toen voer God van hem op in die plaats, waar Hij met hem gesproken had. 14 En Jakob stelde een opgericht teken op in die plaats, waar Hij met hem gesproken had, een stenen opgericht teken; en hij stortte daarop drankoffer, en goot olie daarover. 15 En Jakob noemde den naam dier plaats, alwaar God met hem gesproken had, Beth-el”.

DE OOGST CYCLUS

Alvorens ik naar de Levitische tienden ga moet ik wijzen op de opdracht van God aangaande het land en de oogst. In het kort moeten we opmerken dat in Exodus 23:10-11 God aan de Israëlieten de opdracht gaf om het land 6 jaar te bewerken en het land het zevende jaar te laten rusten (opdat de armen konden eten van het land en het land zich kon herstellen). Verderop in de verzen 14-17 beveelt God hoeveel feesten er gehouden moesten worden, wanneer de feesten gehouden moesten worden en wat voor feesten het waren: er waren drie feesten per jaar – het feest van de ongezuurde broden, het feest van de oogst of eerste vruchten en het feest der inzameling. Het oogstfeest, dat ook wel het feest van de eerste vruchten wordt genoemd, is het feest waarbij de tienden naar de Levieten werden gebracht. Het feest der inzameling heeft waarschijnlijk ook te maken met de tienden (zie Nehemia 10:37).

“Exodus 23:10-11: Gij zult ook zes jaar uw land bezaaien, en deszelfs inkomst verzamelen; 11 Maar in het zevende zult gij het rusten en stil liggen laten, dat de armen uws volks mogen eten, en het overige daarvan de beesten des velds eten mogen; also zult gij ook doen met uw wijngaard, en met uw olijfbomen”.

“Exodus 23:14-17: Drie reizen in het jaar zult gij Mij feest houden. 15 Het feest van de ongezuurde broden zult gij houden; zeven dagen zult gij ongezuurde broden eten (gelijk Ik u geboden heb), ter bestemder tijd in de maand Abib, want in dezelve zijt gij uit Egypte getogen; doch men zal niet ledig voor Mijn aangezicht verschijnen. 16 En het feest des oogstes, der eerste vruchten van uw arbeid, die gij op het veld gezaaid zult hebben. En het feest der inzameling, op den uitgang des jaars, wanneer gij uw arbeid uit het veld zult ingezameld hebben. 17 Drie malen des jaars zullen al uw mannen voor het aangezicht des Heeren HEEREN verschijnen”.

“Nehemia 10:37: En dat wij de eerstelingen onzes deegs, en onze hefofferen, en de vrucht aller bomen, most en olie, zouden brengen tot de priesteren, in de kameren van het huis onzes Gods, en de tienden onzes lands tot de Levieten; en dat dezelfde Levieten de tienden zouden hebben in alle steden onzer landbouwerij;

DE LEVITISCHE TIENDEN

De tiende die vereist was tijdens het Levitische priesterschap is vrij algemeen en had een zekere mate van gecompliceerdheid in de toepassing er van. En aldus moeten we in nogal wat hoofdstukken kijken in de verschillende Oud Testamentische boeken die over de tienden en de Levieten gaan om een totaal beeld te krijgen met betrekking tot hetgeen exact vereist was, en het wanneer en het hoe.

In Leviticus gaf God aan Mozes geboden die hij door moest geven aan het volk Israël. De meeste geboden en wetten gingen over het Levitische priesterschap. Als laatste worden in Leviticus de tienden genoemd en er wordt niet tot in detail op ingegaan.

“Lev.27:30-33: 30 Ook alle tienden des lands, van het zaad des lands, van de vrucht van het geboomte, zijn des HEEREN; zij zijn den HEERE heilig. 31 Maar zo iemand van zijn tienden immer iets lossen zal, hij zal zijn vijfde deel daarboven toedoen. 32 Aangaande al de tienden van runderen en klein vee, alles wat onder de roede zal doorgaan, het tiende zal den HEERE heilig zijn. 33 Hij zal tussen het goede en het kwade niet onderzoeken; hij zal het ook niet verwisselen; maar indien hij het immers verwisselen zal, zo zal dit, en wat daarvoor verwisseld is, heilig zijn; het zal niet gelost worden”.

Er wordt echter wel vermeld dat de tienden bestonden uit producten (zaad van het land, en fruit van de bomen) en levende have (schapen en runderen). Een man kon zijn tiende, of een gedeelte daarvan, lossen (terug kopen) door de waarde ervan plus 1/5 de deel (20%) van de waarde te betalen. Er wordt niet gezegd hoe één en ander wordt gedaan of aan wie wordt betaald (vermoedelijk aan de Levieten als je dat zo leest) maar dat wordt uitgewerkt in Deuteronomium hetgeen ik later in deze studie zal onderzoeken.

Het is duidelijk dat de hier genoemde tienden uit te consumeren producten bestonden (bijvoorbeeld koren en dieren en misschien ook wijn) maar geen geld. Ofschoon er geld wordt genoemd in het lossen van de tiende, was het niet als tiende vereist.

De volgende plaats waar de tienden worden genoemd is in Numeri 18:26.

“Num.18:26: Gij zult ook tot de Levieten spreken, en tot hen zeggen: Wanneer gij van de kinderen Israels de tienden zult ontvangen hebben, die Ik u voor uw erfenis van henlieden gegeven heb, zo zult gij daarvan een hefoffer des HEEREN offeren, de tienden van die tienden;

Het gehele hoofdstuk overziende zien we dat God voor het eerst met Aäron het Levitische priesterschap bekrachtigd. Dan geeft de Heer geboden betreffende het offeren en welk deel, of delen, van het offer, of de offers, de Levieten met hun gezinnen mogen eten. In de verzen 15 en 16 zien we dat er geld wordt gebruikt om de eerstgeborene, mannen, te lossen en onreine dieren. Dit had echter niets te maken met tienden.

“Num.18:15-16: 15 Al wat de baarmoeder opent, van alle vlees, dat zij den HEERE zullen brengen, onder de mensen, en onder de beesten, zal het uwe zijn; doch de eerstgeborenen der mensen zult gij ganselijk lossen; ook zult gij lossen de eerstgeborenen der onreine beesten. 16 Die nu onder dezelve gelost zullen worden, zult gij van een maand oud lossen, naar uw schatting, voor het geld van vijf sikkelen, naar den sikkkel des heiligdoms, die is twintig gera”.

In de verzen 26-31 gaat het over de tienden, allereerst moest een tiende deel van de tiende aan God geofferd worden als een hefoffer, dat vervolgens aan Aäron werd gegeven. De beste delen moesten op dezelfde wijze worden geofferd en daarna aten de Levieten de tiende.

“Num.18:26-31: 26 Gij zult ook tot de Levieten spreken, en tot hen zeggen: Wanneer gij van de kinderen Israels de tienden zult ontvangen hebben, die Ik u voor uw erfenis van henlieden gegeven heb, zo zult gij daarvan een hefoffer des HEEREN offeren, de tienden van die tienden; 27 En het zal u gerekend worden tot uw hefoffer, als koren van den dorsvloer, en als de volheid van de perskuip. 28 Alzo zult gij ook een hefoffer des HEEREN offeren van al uw tienden, die gij van de kinderen Israels zult hebben ontvangen; en gij zult daarvan des HEEREN hefoffer geven aan den priester Aaron. 29 Van al uw gaven zult gij alle hefoffer des HEEREN offeren; van al het beste van die, van zijn heiliging daarvan. 30 Gij zult dan tot hen zeggen: Als gij deszelfs beste daarvan offert, zo zal het den Levieten toegerekend worden als een inkomen des dorsvloers, en als een inkomen der perskuip. 31 En gij zult dat eten in alle plaatsen, gij en uw huis; want het is ulieden een loon voor uw dienst in de tent der samenkomst.

Nogmaals, de tiende bestond uit eetbare waren, en niet uit geld.

Deuteronomium bevat de meeste Schriftgegevens aangaande het verdienen:

“Deut.12:5-19: 5 Maar naar de plaats, die de HEERE, uw God, uit al uw stammen verkiezen zal, om Zijn Naam aldaar te zetten, naar Zijn woning zult gijlieden vragen, en daarheen zult gij komen; 6 En daarheen zult gijlieden brengen uw brandofferen, en uw slachtofferen, en uw tienden, en het hefoffer uwer hand, en uw geloften, en uw vrijwillige offeren, en de eerstgeboorten uwer runderen en uwer schapen. 7 En aldaar zult gijlieden voor het aangezicht des HEEREN, uws Gods, eten en vrolijk zijn, gijlieden en uw huizen, over alles, waaraan gij uw hand geslagen hebt, waarin u de HEERE, uw God, gezegend heeft. 8 Gij zult niet doen naar alles, wat wij hier heden doen, een ieder al wat in zijn ogen recht is. 9 Want gij zijt tot nu toe niet gekomen in de rust en in de erfenis, die de HEERE, uw God, u geven zal. 10 Maar gij zult over de Jordaan gaan, en wonen in het land, dat u de HEERE, uw God, zal doen erven; en Hij zal u rust geven van al uw vijanden rondom, en gij zult zeker wonen. 11 Dan zal er een plaats zijn, die de HEERE, uw God, verkiezen zal, om Zijn Naam aldaar te doen wonen; daarheen zult gij brengen alles, wat ik u gebiede: uw brandofferen, en uw slachtofferen, uw tienden, en het hefoffer uwer hand, en alle keur uwer geloften, die gij den HEERE beloven zult. 12 En gij zult vrolijk zijn voor het aangezicht des HEEREN, uws Gods, gijlieden, en uw zonen, en uw dochteren, en uw dienstknechten, en uw dienstmaagden, en de Leviet, die in uw poorten is; want hij heeft geen deel noch erve met ulieden. 13 Wacht u, dat gij uw brandofferen niet offert in alle plaats, die gij zien zult. 14 Maar in de plaats, die de HEERE in een uwer stammen zal verkiezen, daar zult gij uw brandofferen offeren, en daar zult gij doen al wat ik u gebiede. 15 Doch naar allen lust uwer ziel zult gij slachten en vlees eten, naar den zegen des HEEREN, uws Gods, dien Hij u geeft, in al uw poorten; de onreine en de reine zal daarvan eten, als van een ree, en als van een hert. 16 Alleenlijk het bloed zult gijlieden niet eten; gij zult het op de aarde uitgieten als water. 17 Gij zult in uw poorten niet mogen eten de tienden van uw koren, en van uw most, en van uw olie, noch de eerstgeboorten van uw runderen en van uw schapen, noch enige uwer geloften, die gij zult hebben beloofd, noch uw vrijwillige offeren, noch het hefoffer uwer hand. 18 Maar gij zult dat eten voor het aangezicht des HEEREN, uws Gods, in de plaats, die de HEERE, uw God, verkiezen zal, gij, en uw zoon, en uw dochter, en uw dienstknecht, en uw dienstmaagd, en de Leviet, die in uw poorten is; en gij zult vrolijk zijn voor het aangezicht des HEEREN, uws Gods, over alles,

waaraan gij uw handen geslagen hebt. 19 Wacht u, dat gij den Leviet niet verlaat, al uw dagen in uw land.

In de verzen 5-7 zegt God dat de tiende naar de plaats gebracht moest worden waar de Heer zijn naam zou zetten. De tiende moest daar gegeten worden. In vers 11-14 zegt God hen in wezen hetzelfde maar breidt het uit met degenen die ook mochten deelnemen op de plaats die God had verkozen. In de verzen 17-19 vertelt God ons waaruit de tiende bestond. Zoals reeds eerder gezegd bestond de tiende uit producten zoals koren, wijn, olie en vee. Er wordt hun opnieuw verteld dat ze het moesten eten voor het aangezicht des Heeren met hun eigen familie en de Levieten. Het is een tijd van verheuging en God waarschuwde hen dat ze de Levieten hun leven lang niet mochten vergeten.

“Deut.14:22-29: 22 Gij zult getrouwelijk verdienen al het inkomen uws zaads, dat elk jaar van het veld voortkomt. 23 En voor het aangezicht des HEEREN, uws Gods, ter plaatse, die Hij verkiezen zal, om Zijn Naam aldaar te doen wonen, zult gij eten de tienden van uw koren, van uw most, en van uw olie, en de eerstegeboorten uwer runderen en uwer schapen; opdat gij den HEERE, uw God, leert vrezen alle dagen. 24 Wanneer dan nog de weg voor u te veel zal zijn, dat gij zulks niet zoudt kunnen heendragen, omdat de plaats te verre van u zal zijn, die de HEERE, uw God, verkiezen zal, om Zijn Naam aldaar te stellen; wanneer de HEERE, uw God, u zal gezegend hebben; 25 Zo maak het tot geld, en bindt het geld in uw hand, en gaat naar de plaats, die de HEERE, uw God, verkiezen zal; 26 En geeft dat geld voor alles, wat uw ziel gelust, voor runderen en voor schapen, en voor wijn, en voor sterken drank, en voor alles, wat uw ziel van u begeren zal, en eet aldaar voor het aangezicht des HEEREN, uws Gods, en weest vrolijk, gij en uw huis. 27 Maar den Leviet, die in uw poorten is, zult gij niet verlaten; want hij heeft geen deel noch erve met u. 28 Ten einde van drie jaren zult gij voortbrengen alle tienden van uw inkomen, in hetzelfde jaar, en gij zult ze wegleggen in uw poorten; 29 Zo zal komen de Leviet, dewijl hij geen deel noch erve met u heeft, en de vreemdeling, en de wees en de weduwe, die in uw poorten zijn, en zullen eten en verzadigd worden; opdat u de HEERE, uw God, zegene in al het werk uwer hand, dat gij doen zult”.

Vers 22 zegt dat de mensen al hun inkomsten, jaar op jaar, getrouwelijk moeten verdienen, vers 24 zegt opnieuw dat het voor het aangezicht des Heeren gegeten moet worden opdat ze de Heere, hun God, leerden te vrezen (of te “eren”). De verzen 24-26 zeggen duidelijk hoe met geld werd omgegaan met betrekking tot de tienden. Als sommigen van de mensen te ver weg woonden van de plaats die de Heere zou verkiezen, dan moesten ze de tiende omzetten in geld (zie Lev.27:31, de waarde plus 20%) om vervolgens, in plaats van de tiende, het geld te brengen naar de plaats die de Heere zou verkiezen.

God beval dat het geld gebruikt moest worden om producten of vee te kopen van de lokale bevolking (of misschien van de Levieten) om het vervolgens te eten voor het aangezicht des Heeren. In vers 27 worden ze er opnieuw aan herinnerd om de Levieten gedurende het feest niet te vergeten. In vers 28, aan het einde van drie jaren van de tienden, moesten ze de tienden thuis bewaren in plaats van het te brengen naar de plaats die de Heer zou verkiezen – dan moesten ze het delen met de lokale Levieten en de vreemdelingen, en de wees en de weduwe die in hun eigen stad waren. Zij zouden eten tot ze verzadigd zijn en God beloofde dat hij hen daarvoor zou zegenen.

Het is voor mij duidelijk dat geld nooit als tiende werd gebruikt, geld kon alleen worden gebruikt, als gelijkwaardig aan de tiende, indien de persoon te ver weg woonde. Ook was de

tiende een jaarlijks offerfeest, maar in het derde jaar werd de tiende in de eigen stad gehouden en gegeten in plaats van voor het aangezicht des Heeren op de plaats die Hij zou verkiezen.

Ook bemerk ik dat de persoon, die de tiende gaf, er ook, evenals de Levieten, aan deelnam. Het enige wat ik niet kan vertellen is het feit of een ieder op hetzelfde moment de tienden gaf of dat het afhankelijk was van het tijdstip van hun eerste oogst.

Het is waarschijnlijk dat het werd gerekend naar het tijdstip wanneer elke individuele familie zijn eigen oogst had geoogst en als ze na verloop van tijd zouden overlappen dat sommigen tot de door God gekozen plaats zouden gaan en die thuis bleven het feest zouden vieren met de lokale Levieten en de armen. Dat lijkt me redelijk.

Het kan ook mogelijk zijn geweest dat de tiende óf een jaarlijks evenement was dat gebeurde ten tijde van het feest van de oogst/eerstelingen of dat het twee keer per jaar gebeurde waarvan de tweede keer dan was bij het feest der inzameling. De verwoording in vers 28 geven voor mij de mogelijkheid aan dat deze speciale tiende, die in het derde jaar in de eigen stad werd gehouden, gehouden werd gedurende het feest der inzameling in plaats van het oogstfeest.

Hoofdstuk 26 van Deuteronomium laat de scheiding zien tussen de gebruikelijke tiende en de tiende van het derde jaar (die gedeeld moest worden met de Levieten en de armen), ook wordt vermeld dat het gegeten moest worden. Vers 12 zegt dat het derde jaar het jaar van de tienden genoemd werd.

“Deut.26:12: 12 Wanneer gij zult geeindigd hebben alle tienden van uw inkomen te verdienen, in het derde jaar, zijnde een jaar der tienden; dan zult gij aan den Leviet, aan den vreemdeling, aan den wees en aan de weduwe geven, dat zij in uw poorten eten en verzadigd worden”.

Ook moeten we opmerken dat in het zevende jaar waarschijnlijk geen tienden waren vereist omdat de grond niet door de mensen werd bewerkt.

CORRUPTE TIENDEN EN DE CORRECTIE

Het Oude Testament vertelt ons eveneens over het onjuist verdienen en dat het God mishaagde. Ik zal u in het kort een aantal voorbeelden laten zien en wat er aan gedaan werd:

In 1Sam.8:11-18 waarschuwde God er voor hoe Koning Saul goddeloos zou handelen en van het volk tienden zou nemen voor zichzelf.

“1Sam.8:11-18: 11 En zeide: Dit zal des konings wijze zijn, die over u regeren zal: hij zal uw zonen nemen, dat hij hen zich stelle tot zijn wagen, en tot zijn ruiteren, dat zij voor zijn wagen henen lopen; 12 En dat hij hen zich stelle tot oversten der duizenden, en tot oversten der vijftigen; en dat zij zijn akker ploegen, en dat zij zijn oogst oogsten, en dat zij zijn krijgswapenen maken, mitsgaders zijn wapentuig. 13 En uw dochteren zal hij nemen tot apothekeressen, en tot keukenmaagden, en tot baksters. 14 En uw akkers, en uw wijngaarden, en uw olijfgaarden, die de beste zijn, zal hij nemen, en zal ze aan zijn knechten geven. 15 En uw zaad, en uw wijngaarden zal hij verdienen, en hij zal ze aan zijn hovelingen, en aan zijn knechten geven. 16 En hij zal uw knechten, en uw dienstmaagden, en uw beste jongelingen, en

uw ezelen nemen, en hij zal zijn werk daarmede doen. 17 Hij zal uw kudde verdienen; en gij zult hem tot knechten zijn. 18 Gij zult wel te dien dage roepen, vanwege uw koning, dien gij u zult verkoren hebben, maar de HEERE zal u te dien dage niet verhoren”.

Dit kan niet worden gezien als de tienden waartoe God opdracht heeft gegeven want het laat zien dat de Koning (degene die het gezag uitoefende) tienden van zijn volk zou stelen en het voor zichzelf houden.

“2Kron.31:2-15: 2 En Hizkia bestelde de verdelingen der priesteren en der Levieten, naar hun verdelingen, een ieder naar zijn dienst, de priesteren en de Levieten tot het brandoffer en tot de dankofferen, om te dienen, en om te loven, en om te prijzen in de poort van de legers des HEEREN; 3 Ook het deel des konings van zijn have tot de brandofferen, tot de brandofferen des morgens en des avonds, en de brandofferen der sabbatten, en der nieuwe maanden, en der gezette hoogtijden; gelijk geschreven is in de wet des HEEREN. 4 En hij zeide tot het volk, tot de inwoners van Jeruzalem, dat zij het deel der priesteren en Levieten geven zouden, opdat zij versterkt mochten worden in de wet des HEEREN. 5 Toen nu dat woord uitbrak, brachten de kinderen Israels vele eerstelingen van koren, most, en olie, en honig, en van al de inkomsten des velds; ook brachten zij de tienden van alles in met menigte. 6 En de kinderen van Israel en Juda, die in de steden van Juda woonden, brachten ook tienden der runderen en der schapen, en tienden der heilige dingen, die den HEERE, hun God, geheiligd waren, en maakten vele hopen. 7 In de derde maand begonnen zij den grond van die hopen te leggen, en in de zevende maand voleindden zij. 8 Toen nu Jehizkia en de vorsten kwamen en die hopen zagen, zegenden zij den HEERE en Zijn volk Israel. 9 En Jehizkia ondervraagde de priesteren en de Levieten aangaande die hopen. 10 En Azaria, de hoofdpriester, van het huis van Zadok, sprak tot hem en zeide: Van dat men deze heffing begonnen heeft tot het huis des HEEREN te brengen, is er te eten geweest en verzadigd te worden, ja, over te houden tot overvloed toe; want de HEERE heeft Zijn volk gezegend, zodat deze veelheid overgebleven is. 11 Toen zeide Jehizkia, dat men kameren aan het huis des HEEREN bereiden zou; en zij bereidden ze. 12 Daarin brachten zij die heffing, en de tienden, en de geheiligde dingen, in getrouwigheid; en daarover was Chonanja, de Leviet, overste, en Simei, zijn broeder, de tweede. 13 Maar Jehiel, en Azazja, en Nahath, en Asahel, en Jerimoth, en Jozabad, en Eliel, en Jismachja, en Mahath, en Benaja, waren opzieners, onder de hand van Chonanja en Simei, zijn broeder; door het bevel van den koning Jehizkia en van Azaria, den overste van het huis Gods. 14 En Kore, de zoon van Jimna, de Leviet, de poortier tegen het oosten, was over de vrijwillige gaven Gods, om het heffer des HEEREN en het allerheiligste uit te delen. 15 En aan zijn hand waren Eden, en Minjamin, en Jesua, en Semaja, Amarja en Sechanja, in de steden der priesteren, met getrouwigheid, om aan hun broederen in de verdelingen, zowel aan de kleinen als de groten, uit te delen”.

In 2Kron.31:2-15 herstelt Koning Hizkia het Levitische priesterschap en moedigt de mensen aan om het tienden te hervatten. Ze brachten zoveel dat, nadat een ieder had gegeten, er nog genoeg over was, daarom bouwden ze opslagplaatsen om hetgeen over was daarin op te bergen. Hierna stelden ze priesters aan over hetgeen overgebleven was van de tienden om uit te delen aan degenen die het nodig hadden en aan de priesters

“Amos 4:4: Komt te Beth-el, en overtreedt te Gilgal; maakt des overtredeus veel, en brengt uw offers des morgens, uw tienden om de drie dagen!

In Amos 4:4 berispt God de mensen omdat ze de offers en de tienden niet volgens de wet brachten.

“Maleachi 3:7-12: 7 Van uwer vaderen dag af, zijt gij afgeweken van Mijn inzetten, en hebt ze niet bewaard; keert weder tot Mij, en Ik zal tot u wederkeren, zegt de HEERE der heirscharen; maar gij zegt: Waarin zullen wij wederkeren? 8 Zal een mens God beroven? Maar gij berooft Mij, en zegt: Waarin beroven wij U? In de tienden en het hefoffer. 9 Met een vloek zijt gij vervloekt, omdat gij Mij berooft, zelfs het ganse volk. 10 Brengt al de tienden in het schathuis, opdat er spijs zij in Mijn huis; en beproeft Mij nu daarin, zegt de HEERE der heirscharen, of Ik u dan niet opendoen zal de vensteren des hemels, en u zegen afgieten, zodat er geen schuren genoeg wezen zullen. 11 En Ik zal om uwentwil den opeter schelden, dat hij u de vrucht des lands niet verderve; en de wijnstok op het veld zal u geen misdacht voortbrengen, zegt de HEERE der heirscharen. 12 En alle heidenen zullen u gelukzalig noemen; want gijlieden zult een lustig land zijn, zegt de HEERE der heirscharen”.

Maleachi 3:7-12: Hier vermaande de Heer de mensen, ten eerste de Levieten (de toon is sinds hoofdstuk 2, waar hij begint om de priesteres te vermanen, niet gewijzigd), en daarna vermaand hij het gehele volk voor het niet houden van zijn wetten en speciaal de tienden. God beloofde toen dat, indien ze de tienden weer zouden geven, hij dat zal belonen door ze te zegenen door de vloek op het land weg te nemen en door hun gewassen te beschermen zodat het weer in overvloed zal opbrengen. **Vers 10, die vaak wordt geciteerd in de huidige gemeenten, heeft niets te maken met geld.**

HET GEVEN VAN TIENDEN IN HET NIEUWE TESTAMENT

Het Nieuwe Testament bevat weinig betreffende de tienden; een aantal verzen zijn waarschijnlijk niet belangrijk voor deze studie maar ik wil ze toch noemen en kort toelichten.

“Matth.23:23: Wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeen, gij geveinsden, want gij vertient de munte, en de dille, en den komijn, en gij laat na het zwaarste der wet, namelijk het oordeel, en de barmhartigheid, en het geloof. Deze dingen moest men doen, en de andere niet nalaten.

Matth.23:23: Jezus preeste de Farizeeërs niet voor hun praktijk van het verdienen, in de loop van dit hoofdstuk berispte hij hen constant. In dit vers moeten we er echter acht op slaan wat Jezus wel zei over hun verdienen. Merk op dat Jezus, wat de Farizeeërs ook allemaal verdienen, slechts deze 3 tuinkruiden noemt. Deze werden in de wet niet genoemd om te verdienen, ik stel me voor dat dit de manier van Jezus was om hen te laten zien dat ze zo wettisch en gebonden waren aan hun eigen toegevoegde wetten dat ze het verdienen tot in het extreme hadden doorgevoerd.

“Lukas 11:42: Maar wee u, Farizeen, want gij vertient munte, en ruite, en alle moeskruid, en gij gaat voorbij het oordeel en de liefde Gods. Dit moest men doen, en het andere niet nalaten”.

Dit vers is bijna identiek aan Matth.23:23, er worden alleen enige andere kruiden genoemd. Ook dit vers staat in het midden van een aantal vermaningen gericht aan de Farizeeërs. In deze beide verzen vertelde Jezus hen dat ze zorgvuldiger de belangrijkste zaken van de wet hadden moeten overwegen en daarbij niet vergeten om te verdienen. Maar we moeten deze verzen niet gebruiken om de zaak van het verdienen te ondersteunen. **Omdat Jezus nog niet naar het kruis was gegaan waren de oude wetten en geboden en inzetten nog steeds van kracht!**

“Lukas 18:10-14: 10 Twee mensen gingen op in den tempel om te bidden, de een was een Farizeer, en de ander een tollenaar. 11 De Farizeer, staande, bad dit bij zichzelf: O God! ik dank U, dat ik niet ben gelijk de andere mensen, rovers, onrechtvaardigen, overspelers; of ook gelijk deze tollenaar. 12 Ik vast tweemaal per week; ik geef tienden van alles, wat ik bezit. 13 En de tollenaar, van verre staande, wilde ook zelfs de ogen niet opheffen naar den hemel, maar sloeg op zijn borst, zeggende: O God! wees mij zondaar genadig! 14 Ik zeg ulieden: Deze ging af gerechtvaardigd in zijn huis, meer dan die; want een ieder, die zichzelf verhoogt, zal vernederd worden, en die zichzelf vernedert, zal verhoogd worden”.

In deze gelijkenis is een Farizeeër aan het bidden, (let op dat Jezus zegt dat de Farizeeër bij zichzelf bad), maar verhoogt zichzelf naar de Wet (wij weten dat uit de werken der wet geen vlees gerechtvaardigd wordt Rom.3:20 en Rom.3:28). Jezus zegt dat de zondaar gerechtvaardigd werd en de Farizeeër niet.

“Hebr.7:1-28: Want deze Melchizedek was koning van Salem, een priester des Allerhoogsten Gods, die Abraham tegemoet ging, als hij wederkeerde van het slaan der koningen, en hem zeggende; 2 Aan welken ook Abraham van alles de tienden deelde; die vooreerst overgezet wordt, koning der gerechtigheid, en daarna ook was een koning van Salem, hetwelk is een koning des vredes; 3 Zonder vader, zonder moeder, zonder geslachtsrekening, noch beginsel der dagen, noch einde des levens hebbende; maar den Zoon van God gelijk geworden zijnde, blijft hij een priester in eeuwigheid. 4 Aanmerkt nu, hoe groot deze geweest zij, aan denwelken ook Abraham, de patriarch, tienden gegeven heeft uit den buit. 5 En die uit de kinderen van Levi het priesterschap ontvangen, hebben wel bevel om tienden te nemen van het volk, naar de wet, dat is, van hun broederen, hoewel die uit de lenden van Abraham voortgekomen zijn. 6 Maar hij, die zijn geslachtsrekening uit hen niet heeft, die heeft van Abraham tienden genomen, en hem, die de beloftenissen had, heeft hij gezegd. 7 Nu, zonder enig tegenspreken, hetgeen minder is, wordt gezegd van hetgeen meerder is. 8 En hier nemen wel tienden de mensen, die sterven, maar aldaar neemt ze die, van welken getuigd wordt, dat hij leeft. 9 En, om zo te spreken, ook Levi, die tienden neemt, heeft door Abraham tienden gegeven; 10 Want hij was nog in de lenden des vaders, als hem Melchizedek tegemoet ging. 11 Indien dan nu de volkomenheid door het Levietische priesterschap ware (want onder hetzelfde heeft het volk de wet ontvangen), wat nood was het nog, dat een ander priester naar de ordening van Melchizedek zou opstaan, en die niet zou gezegd worden te zijn naar de ordening van Aaron? 12 Want het priesterschap veranderd zijnde, zo geschiedt er ook noodzakelijk verandering der wet. 13 Want Hij, op Wien deze dingen gezegd worden, behoort tot een anderen stam, van welken niemand zich tot het altaar begeben heeft. 14 Want het is openbaar, dat onze Heere uit Juda gesproten is; op welken stam Mozes niets gesproken heeft van het priesterschap. 15 En dit is nog veel meer openbaar, zo er naar de gelijkenis van Melchizedek een ander priester opstaat: 16 Die dit niet naar de wet des vleeslijken gebods is geworden, maar naar de kracht des onvergankelijken levens. 17 Want Hij getuigt: Gij zijt Priester in der eeuwigheid naar de ordening van Melchizedek. 18 Want de vernietiging van het voorgaande gebod geschiedt om deszelfs zwakheids en onprofijtelijsheids wil; 19 Want de wet heeft geen ding volmaakt, maar de aanleiding van een betere hoop, door welke wij tot God genaken. 20 En voor zoveel het niet zonder eedzwering is geschied, (want genen zijn wel zonder eedzwering priesters geworden; 21 Maar Deze met eedzwering, door Dien, Die tot Hem gezegd heeft: De Heere heeft gezworen, en het zal Hem niet berouwen: Gij zijt Priester in der eeuwigheid naar de ordening van Melchizedek). 22 Van een zoveel beter verbond is Jezus Borg geworden. 23 En genen zijn wel vele priesters geworden, omdat zij door den dood verhinderd werden altijd te blijven; 24 Maar Deze, omdat Hij in der eeuwigheid blijft, heeft een onvergankelijk Priesterschap. 25 Waarom Hij ook volkomenlijk kan zalig maken degenen,

die door Hem tot God gaan, alzo Hij altijd leeft om voor hen te bidden. 26 Want zodanig een Hogepriester betaamde ons, heilig, onnozél, onbesmet, afgescheiden van de zondaren, en hoger dan de hemelen geworden; 27 Dien het niet allen dag nodig was, gelijk den hogepriesters, eerst voor zijn eigen zonden slachtofferen op te offeren, daarna, voor de zonden des volks; want dat heeft Hij eenmaal gedaan, als Hij Zichzelven opgeofferd heeft. 28 Want de wet stelt tot hogepriesters mensen, die zwakheid hebben; maar het woord der eedzwering, die na de wet is gevolgd, stelt den Zoon, Die in der eeuwigheid geheiligd is”.

Hoofdstuk 7 van de brief aan de Hebreëën is de laatste plaats in de bijbel waar de tienden worden genoemd. Ik geloof dat het de laatste spijker in de doods-kist is voor de voorstanders van het hedendaagse vertienden. Het begint met de uitleg van het feit dat Abraham tienden betaalde aan Melchizedek. Vers 4 bevestigt dat hij het gaf uit de oorlogsbuit, niet van zijn eigen bezittingen. Het vervolg gaat over het Levitische priesterschap en hoe ze naar de wet de opdracht hadden gekregen om tienden te ontvangen van het volk. In de verzen 11 en 12 stelt de schrijver de vraag of er al dan niet volkomenheid bereikt kan worden door het Levitische priesterschap. Hij verklaart dan dat het priesterschap inderdaad is veranderd en dus ook de wet. In de verzen 16-17 verklaart de schrijver dat Jezus de nieuwe Priester is, niet volgens de wet maar naar de kracht des onvergankelijken levens. Vers 18 is de spijker in de doods-kist: het gebod wordt opgeheven. Welk gebod is opgeheven? In acht nemende dat hij heeft gesproken over de tienden en het Levitische priesterschap is het zeker dat het hier gaat om het gebod betreffende de tienden. Dit is de juiste uitleg van dit vers. Bovendien weten we dat de oude wet in zijn geheel is verstreken. Waarom zouden we dan doorgaan met het in stand houden van een wet betreffende het Levitische priesterschap als het is vervangen door het nieuwe verbond?

Ik vind het eveneens vreemd dat in alle door Paulus geschreven brieven, Romeinen tot en met Filemon, aan gemeenten die hoofdzakelijk uit Heidenen bestonden, hij niet één keer tot de mensen heeft gesproken over de tienden. De gelovigen uit de Heidenen wisten weinig tot niets van de tienden uit de Oud Testamentische Schriften. Als inderdaad zoiets belangrijks als de tienden, en als het inderdaad nog steeds was vereist, dan zou het een onderwerp zijn geweest dat uitgelegd had moeten worden. Ik geloof in ieder geval dat ik heb laten zien dat de tienden, zoals het ons is geleerd, in ieder geval niet volgens de Schrift is. Het is zodanig misvormd dat ik meen dat het niets te maken heeft met het gebod, betreffende de tienden, zoals dat door de Levieten is ontvangen.

Daarom besluit ik dat de tienden, zoals dat vandaag de dag in praktijk wordt gebracht, een valse leer is en het moet uit onze gemeenten verwijderd worden. Ik bid tot God dat ik in deze zaak tot waarheid ben gekomen. Ik bid dat de gemeenten de juiste stappen zullen ondernemen om deze verkeerde praktijk recht te zetten, omdat er christenen zijn die met een last worden beladen die ze niet kunnen, en ook niet hoeven, te dragen! Ik bid dat de mensen bevrijd zullen worden van dit juk opdat ze de Heer mogen dienen met blijdschap en naar waarheid leren om te gaan met liefdadigheid zonder gedwongen te worden om te geven volgens een oude wet die niet meer van toepassing is.

EEN OPMERKING VAN DE AUTEUR

Ongelukkigerwijs zijn er vele (niet alle) moderne vertalingen van de bijbel die de weergave van sommige van deze passages gewijzigd hebben, en wel op zo'n manier dat u niet in staat zou zijn om het uit te leggen. Ze zijn of moeilijk omschreven zodat de oorspronkelijke

betekenis verloren is gegaan of zodanig veranderd dat ze overeen stemmen met de moderne theologie. Ik wil zeggen, zonder mij te excuseren, dat ik geloof dat het maken van zogenaamde moderne bijbel vertalingen niets anders is dan een geldklopperij van de uitgevers. Ofschoon de King James Bijbel (Voor ons is de beste vertaling de Statenvertaling, van 1977 en de uitgaven daarvoor), vandaag de dag genegeerd wordt (om verschillende redenen en het hangt er vanaf wie u dat vraagt!) is het de beste vertaling omdat het de enige beschikbare vertaling is die woord voor woord is vertaald. Als de mensen, in plaats van God, de uiteindelijke autoriteit hebben over hetgeen in de bijbel staat geschreven, dan is het niet verwonderlijk dat ze het woord van God willen veranderen zodat het hun beter past, en zich niet bewust zijn van de gevaarlijke consequenties van zulke acties. Dit is waarom, tot op zekere hoogte, er zo veel valse leer wordt geaccepteerd in de gemeente. Als de woorden in de Bijbel niet waar zijn waar het de oorspronkelijke betekenis betreft, hoe kunnen we dan verwachten dat de theologie en de leringen die we ontvangen waar zijn?

Moge deze studie voor u tot zegen zijn.

God zegene u,

Dave Rudge.